

Ved graven

L. rev. 865

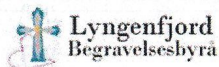
1. Så ta da mine hender, Og før mig frem
Inntil jeg salig ender I himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, Enn ei et fjed;
Hvor du mig fører ene, Jeg følger med.

2. La intet mer oss skille, Ta helt mig hen,
Og gjør mig ganske stille, O sjelevenn!
Ved dine føtter ene Er barnet trygt,
På dig, på dig alene Min tro er bygt.

3. Selv om jeg ei fornemmer Din sterke hånd,
Min salighet dog fremmer Din gode ånd.
Så ta da mine hender Og før mig frem
Inntil jeg salig ender I himlens hjem!

Takk for all vennlig deltakelse!
Familien

Prest: Peter Hammarlund
Organist: Birkir L.G. Jullum

www.lfbegravelse.no - 97652556

102 - Norheimsund Trykkeri as

Bjørg Hansine *Odd Eilif*
Sigvaldsen *Sigvaldsen*

Født 09.05. 1932

Født 18.08. 1929

Død 13.04. 2020

Død 16.04. 2020

Nord-Lenangen menighetshus
Onsdag 29. april

NoS 490

1. Blott en dag, ett ögonblick i sänder,
vilken tröst vad än som kommer på!
Allt ju vilar i min Faders händer,
skulle jag, som barn, vel ängslas då?
Han som bär för mig en faders hjärta,
giver ju åt varje nyfödd dag
dess beskärda del av fröjd och smärta,
möda, vila och behag.

2. Själv han är mig alla dagar nära,
för var särskild tid med särskild nåd.
Varje dags bekymmer vill han bära,
han som heter både Kraft och Råd.
Att sin dyra egendom bevara,
denna omsorg har han lagt på sig.
"Som din dag, så skall din kraft ock vara,"
detta löfte gav han mig.

3. Hjälp mig då att vila tryggt och stilla
blott vid dina löften, Herre kär,
ej min tro och ej den tröst förspilla,
som i ordet mig förvarad är.
Hjälp mig, Herre, att vad helst mig händer,
taga ur din trogna fadershand
blott en dag, ett ögonblick i sänder,
tills jag nått det goda land.

Den fyrste songen

(T: Per Sivle)

1. Den fyrste song eg høyra fekk,
var mor sin song ved vogga;
dei mjuke ord til hjarta gjekk,
dei kunde gråten stogga	3. Den vegen ser eg enno tidt,
når eg fær auga kvila;
der stend ein engel, smiler blidt,
som berre ei kan smila
2. Dei sulla meg so underleg,
so stilt og mjukt te sova;
dei synte meg ein fager veg
opp frå vår vesle stova	4. Og når eg sliten trøytnar av
i strid mot alt som veilar,
eg høyrer stilt frå mor si grav
den song som all ting heilar

Gje meg handa di, ven

(T: Sonder Bratland)

1. Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og venlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.
Lat varmen frå ein som er glad i deg
tenne stjerner i mørkaste natt.
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.
2. Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frosen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord!
Lat varmen frå ein som er glad i deg
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.